

सिताभ्रसदृशं हिमगिरिशिखरसदृशं ॥ २२ ॥ राजासनंहित्वा प्रत्युत्थायेत्यर्थः ॥ स्वमतं स्वानुमतं कृत्यं पप्रच्छ सचयदाज्ञातं तत्कृतमिति न्यवेदयत् ॥ २३ ॥ तुल्यं तुल्यकालं ॥ २४ ॥ अभ्यनुज्ञातः सर्वस्य कर्तव्यस्य कृतत्वाद्दिश्रम्यतामित्युक्तः ॥ २५ ॥ अग्न्युत्तमः ॥ २६ ॥ इति रामाभिरामे श्रीरा० रा० वा० अ० पंचमः सर्गः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥
आदरात्पुनरभिषेकसामग्रीवर्णनं ॥ उपागमत् उपासांचक्रे ॥ नारंजीवसमूहोऽयनमंतर्यामितया स्थानं यस्य तेनांतर्यामिणमित्यर्थः ॥ १ ॥ शिरसापात्रीं प्रगृह्य नमस्कारपूर्वमित्य

सिताभ्रशिखरप्रख्यं प्रासादमधिरुह्य च ॥ समीयाय नरेन्द्रेण शक्रेणैव बृहस्पतिः ॥ २२ ॥ तमागतमभिप्रेक्ष्य हित्वा राजासनं नृपः ॥ पप्र
च्छ स्वमतं तस्मै कृतमित्यभिवेदयत् ॥ २३ ॥ तेन चैव तदा तुल्यं सहासीनाः सभासदः ॥ आसनेभ्यः समुत्तस्थुः पूजयंतः पुरोहितं ॥ २४ ॥
गुरुणा त्वभ्यनुज्ञातो मनुजौ घं विस्मृतं ॥ विवेशांतः पुरं राजा सिंहो गिरिगुहामिव ॥ २५ ॥ तदग्न्यवै पप्रमदाजनाकुलं महेंद्रवेश्मप्र
तिमं निवेशनं ॥ व्यदीपयंश्चारुविवेश पार्थिवः शशीवतारागणसंकुलं नभः ॥ २६ ॥ इत्यर्पे श्रीरामायणे वा० आ० अ० पंचमः सर्गः ॥
॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ गते पुरोहिते रामः स्नातो नियतमानसः ॥ सहपत्या विशालाक्ष्या नारायणमुपागमत् ॥ १ ॥ प्रगृह्य शिरसा
पात्रीं हविषो विधिवत्ततः ॥ महते देवतायाज्यं जुहावज्ज्वलितानले ॥ २ ॥ शेषं च हविषस्तस्य प्राश्याशास्यात्मनः प्रियं ॥ ध्यायन् नाराय
णं देवं स्वास्तीर्णे कुशसंस्तरे ॥ ३ ॥ वाग्यतः सह वैदेत्या भूत्वानियतमानसः ॥ श्रीमत्यायतने विष्णोः शिष्ये नरवरात्मजः ॥ ४ ॥ एकयामा
वशिष्टायां रात्र्यां प्रतिविबुध्यसः ॥ अलंकारविधिं सम्यक् कारयामास वैश्मनः ॥ ५ ॥ र्थः ॥ महते देवाय नारायणाय ॥ २ ॥ आशास्य प्रार्थ्य ॥ आत्मनः
प्रियं राज्याभिषेकाविघ्नरूपं ॥ वस्तुतोरावणवधफलकवनगमपनहूमाशास्यसंकल्प्येत्यर्थः ॥ वैदेक्षासहेत्यत्राप्यपक्रष्टव्यं ॥ नहि चतुर्दशभुवनाधिपतेरेतद्यौवराज्यं प्रियं भव
ति ॥ सकलतद्देशमनुप्यप्रियत्वादात्मन इत्यस्य वैफल्यं चाऽद्य व्याख्याने प्राप्नोतीति दिक् ॥ कुशसंस्तरे कुशमये शयनीये ॥ ३ ॥ नियतमीश्वरमात्रविषयं ॥ विष्णोरायतने नि
जभवनवर्तिनिदेवपूजालये ॥ ४ ॥ ५ ॥